

at vente, at man, hvad enten vi faa dette Lovforslag gennemført eller en almindelig Statskontrol, vil søge gennem Erstatning at faa Kontrakten opløst. Jeg har ogsaa Haab i denne Henseende, efter at have hørt det ærede Medlem for Roskilde udtale sig. Derefter tør jeg vente, at hvis man finder det beføjet, vil neppe nogen i Salen nægte sin Medvirkning til, at der bliver givet Erstatning. Det var, hvad jeg havde at sige om dette Spørgsmaal som Repræsentant for den Valgkreds, der er saa stærkt engageret heri. — Med Hensyn til Statskontrollen er jeg i det sjældne Tilfælde at være enig med det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgkreds (Marott). Jeg staar der ubetinget paa samme Standpunkt som de øvrige Byrepræsentanter, der have udtalt sig. Derimod ser jeg, at de fleste eller næsten alle Landborepræsentanter, der have udtalt sig, nære Frygt for de enorme Bekostninger eller for, at der skal opstaa andre Vanskeligheder paa Grund af de store Afstande. Jeg skønner ikke, at disse Vanskeligheder ere uoverkommelige, eller at Spørgsmaalet rationelt vil kunne løses, før man gaar til en virkelig ensartet Statskontrol. Det før nævnte ærede Medlem udtalte sig ogsaa om Spørgsmaalet med Hensyn til Kontraktforholdet i Odense. Jeg forstod ham ikke ganske her. Jeg synes ikke, det var ganske klart. Hans Opfattelse var dog vistnok den samme som min: at hvis det ikke lykkedes gennem Erstatning fra Statens Side at løse Kontraktforholdet, kunde der ikke undgaas en Retssag mellem de to Kontrahenter. Dog dette vilde ikke alene medføre et kedeligt Forhold mellem Land og By, men ogsaa store Tab paa begge Sider, som burde undgaas. Hele Kontraktforholdet er bygget paa den Tilstand, som man havde den Gang, og borttager man Grunden derfor, maa man ogsaa sørge for at komme til en Aflysning af Kontrakten gennem Erstatning.

Justitsministeren (Alberti): Jeg er enig med den ærede Forslagsstiller og en Række af de ærede Talere, der have haft Ordet, i Betimeligheden af at drage denne Sag frem. Efter min Opfattelse vil man kunne ordne den indenrigske Kødkontrol saaledes, at den tilfredsstiller alle rimelige Krav, paa en af tre Maader. Man kan indføre en Statskontrol, som ogsaa er nævnt af flere ærede Talere. Men jeg maa sige, at jeg viger tilbage for en saadan Tanke, idet der derved maatte sættes et

overordentlig stort Apparat i Scene, hvilket vilde blive overmaade kostbart og vistnok i meget væsentlig Grad overflødig. Naar man ser paa, hvorledes Forholdene ere, er det jo saa, at det kun er i et rent forsvindende Mindretal af Kommuner — ganske vist i de folkerigeste — man har etableret Kødkontrol, hvorimod man i alle andre Kommuner i Landet kommer udmærket igennem uden nogen som helst Kontrol. Dette viser dels, at der paa de fleste Steder i Landet ikke føles Trang til nogen Kødkontrol, dels, at Kødkontrollen under Hensyn hertil under de forhaandenværende Forhold bør betragtes som en kommunal Opgave og ikke som en Statsopgave. Jeg mener derfor ikke, at det vil være rigtigt at gaa den Vej, som først er nævnt, nemlig en Statskontrol af Hensyn til den indenrigske Kødkonsum. — Den anden Vej, man kunde følge, er den, som er angivet i det her foreliggende Forslag. Dette gaar ud paa to Ting. Det gaar dels ud paa, at den Kødkontrol, som finder Sted med Eksport for Øje, skal være bindende for de kommunale Kødkontroller, saaledes at det Kød, der er kontrolleret til Eksport, skal afgiftsfrit og uden videre Kontrol kunne indføres i de forskellige Kommuner, hvor der er Kontrol. Dernæst gaar det ud paa inden for alle disse kontrollerende Kommuner indbyrdes at skabe ensartede Regler og at bestemme, at naar disse ere tilvejebragte, skal Kød, der er kontrolleret i en Kommune, kunne passere frit — uden Afgift og uden Kontrol — ind i en hvilken som helst anden Kommune. Dette Forslag, som jo har sine meget gode Sider, bl. a. ogsaa den, at naar Systemet først er gennemført, vil der foreligge et klart og retlinet System over hele Landet, har dog paa den anden Side — synes mig — ret betænkelige Sider. Navnlig griber det i høj Grad ind i de enkelte Kommunes Selvstyre, og dette ere vi jo her i Tinget altid tilbøjelige til at tage Hensyn til og lægge Vægt paa. Forholdet er endog her det, at det er et meget ømt Punkt at røre ved, jeg mener ikke i finansiel Henseende — det skal jeg komme til bagefter — men i sanitær Henseende. Selv om man nu kan mene, hvad jeg er ganske sikker paa, at der ikke vil opstaa nogen sanitær Fare igennem Bestemmelsen i § 1, altsaa derved, at det Kød, der er kontrolleret og antaget til Eksport under den foreskrevne Kontrol, skal kunne indføres uden Kontrol i Landets Kommuner, tror jeg dog, vi maa være enige